

§ 3.

I Udkastet er den ved de kollegiale Retter nu brugelige Betegnelse: „Justitssekretær“ bibeholdt. — De 3 Højesteretsfuldmægtige ville bl. a. træde i Stedet for de nuværende Sekretærer ved Protokollen i Højesteret.

§ 4.

Indholdet af denne Paragraf er overensstemmende med Indholdet af det tidligere Forslags § 9, kun at der er givet Højesteret en, som det formentlig vil erkendes, praktisk og ubetænkelig Adgang til at bestemme saadanne Forandringer i de hidtil brugte Mødetider, som den maatte anse for hensigtsmæssige; det fornødne herom skal bekendtgøres i Lovtidende.

§ 5.

Om de Grunde, der have foranlediget de i denne Paragraf indeholdte Regler om Oprettelsen af ikkun to Landsretter er talt oven for (Indledningsbemærkningerne under 1).

Naar Tallet paa den sjællandske Landsrets Medlemmer er sat til 1 Justitiarius og 15 andre Dommere, er dette sket ud fra den Betragtning, at af disse vil 1 finde Anvendelse som Formand ved Behandlingen af Sø- og Handelssager, 7 udkræves til Behandling af kriminelle Sager — nemlig 3 til een Afdeling og to til hver af to andre Afdelinger (jfr. Paragrafens sidste Stykke) — og at der da, selv naar alle de 3 nævnte Afdelinger maatte være i Virksomhed paa een Gang, altid vil kunne sættes Ret i 2 Afdelinger til borgerlige Sagers Behandling og dog være et Medlem foruden Justitiarius i Reserve.

Den jydsk-fynske Landsrets Justitiarius + 12 andre Dommere er nærmest tænkt anvendt saaledes: 3 + 2 til Behandling af Straffesager, 2 × 3 til Behandling af borgerlige Sager, hvorefter der endnu foruden Justitiarius vil være 1 Medlem i Reserve, der eventuelt vil kunne overtage Sø- og Handelsretsafdelingen.

Det skal i Forbindelse med det anførte endnu fremhæves, dels at et ikke ringe Antal af de større Sager, der komme for Landsret, ville være Sø- eller Handelssager, dels at det er Forudsætningen, at Landsrettens forskellige Afdelinger ville komme til at holde Ret 3 à 5 Dage om Ugen, idet den mundtlige Procedure vil befri Dommerne for den største Del af det Arbejde (Læsning af Indlæg m. m.), som Landsøverrettsdommerne nu udføre uden for Retten, men paa den anden Side

naturligvis stiller langt større Krav til Dommernes Tilstedeværelse i Retten, end der kan være Tale om under en rent skriftlig Procesform.

Den i Paragrafens sidste Stykke indeholdte Tanke at supplere Rettens Afdelinger med en Underrettsdommer, naar Retten holder Møde uden for Hovedtingstedet, — en Ordning, mod hvilken der i øvrigt af enkelte Medlemmer af Kommissionen er rejst Betænkeligheder, — er taget fra det tidligere Forslags § 12, 3die Stykke. Dog kan der, da Dommerantallet i den enkelte Sag efter Udkastet kan begrænses til 3, ikke være Tale om i hver Sag at optage mere end een Underrettsdommer i en Landsdommers Sted, ligesom det navnlig under Hensyn til den nævnte Begrænsning af Dommertallet ikke er fundet rigtigt at optage det tidligere Forslags Bestemmelse om, at der kan tilkaldes ikke blot Underrettsdommere, men „naar Forholdene gøre det ønskeligt ogsaa andre Mænd, der ere i Besiddelse af de foreskrevne Egenskaber“. De Sager, der ville komme frem til Paakendelse ved en af 2 Landsdommere og en Underrettsdommer sammensat Ret, ere hovedsagelig Straffesager; men kan ogsaa undtagelsesvis være borgerlige Sager, jfr. § 12, 1ste og 2det Stykke.

§ 6.

Reglerne for den i Paragrafens sidste Punktum ommeldte „Kære“ (det tidligere Forslags „Besværing“) findes i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje § 289 jfr. Kapitel XXII.

§ 7.

De særlige Bestemmelser, hvortil der i Paragrafens Begyndelse sigtes, ere § 36, Udkast til Lov om Strafferetsplejen § 96 og Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje §§ 149 og 284 samt de Bestemmelser, der overlade Afgørelsen af enkelte Punkter til vedkommende Justitiarius eller Landsretsformand alene.

Om Fordelingen af Rettens Medlemmer i „Afdelinger“ se alm. Bemærkninger til dette Kap. under 1.

§ 8.

Naar der foreslaas Beskikkelse af særlige Formænd til Straffesagers Behandling, hvem et særligt Lønningstillæg tænkes tillagt, medens der med Hensyn til almindelige borgerlige Sager kun gives den i § 10 indeholdte Regel, at Formandspladsen, for saa vidt Justitiarius ikke selv deltager i